

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 6 november 2018 met nummer RvVb-S-1819-0233
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0300-SA

Verzoekende partij de heer **Bart HAESEN**

vertegenwoordigd door advocaat Koen VAN WYNSBERGE met
woonplaatskeuze op het kantoor te 9860 Oosterzele, aan de
Kwaadbeek 47a

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 8 januari 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 16 november 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortessesem van 27 juni 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de nieuwbouw van 2 kippenstallen, een loods voor landbouwallaam, een MS cabine en erfverharding op een perceel gelegen te 3720 Kortessesem, Gulmerstraat z.n., met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummer 100A.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

Met een beschikking van 12 juni 2018 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat een loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van een in laatste aanleg genomen weigeringsbeslissing geen nuttig effect heeft voor een verzoekende partij die de aanvrager is van de vergunning, aangezien een eventuele schorsing immers principieel niet als gevolg heeft dat de verwerende partij verplicht wordt een nieuwe, laat staan andere, beslissing te nemen en een vergunning te verlenen aan de verzoekende partij, die ook op geen enkele andere manier, louter omwille van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de weigeringsbeslissing, een vergunningsbeslissing kan afdwingen van de verwerende partij, zodat de verzoekende partij bijgevolg op het eerste gezicht geen redenen kan aanvoeren die aantonen dat de schorsing hoogdringend is en dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is.

De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

De verzoekende partij is van mening dat zowel het gedinginleidend verzoekschrift als het regulariserend verzoekschrift een uiteenzetting bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is. Verzoekende partij heeft dienaangaande een uiteenzetting gedaan. Deze uiteenzetting is opgenomen onder randnummer nr. 73 tot en met 79. Aldaar is aangegeven dat in casu de hoogdringendheid in de zaak is gelegen in het feit dat de verzoeker door thans tussengekomen weigering reeds voor de tweede maal de gevraagde stedenbouwkundige vergunning wordt ontzegd op grond van het lokale verzet tegen zijn vergunningsaanvraag. Uit de feiten blijkt dat de verzoekende partij reeds meer dan 5 jaar tracht om een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning te bekomen. De eerste vergunningsaanvragen dateren reeds vanaf 2012. Door de thans bestreden beslissing, die uitgaat van de volstrekt verkeerde feitelijke premisses, worden de uitbreidingsplannen van verzoeker opnieuw met vertragingen geconfronteerd. De verwerende partij beoogt met de weigering van de bestreden beslissing op manifest foutieve gronden, de behandeling van het dossier van verzoeker op de lange baan te schuiven.

Anderzijds poogt de gemeente Kortesseme op korte termijn een bestemmingswijziging te bekomen bij de hogere overheid, door het gebied waar verzoeker zijn uitbreiding wenst te realiseren, te laten herbestemmen in een zone non aedificandi. Hiertoe heeft de gemeente reeds in haar eigen gemeentelijk ruimtelijk structuurplan de bouwplaats van verzoeker laten opnemen in een zone non aedificandi. De verzoeker heeft hiertegen bezwaar ingediend, maar verdere proceduremogelijkheden worden er hem op dit vlak niet geboden. Indien deze wijziging van het RUP gerealiseerd zou worden vooraleer de verzoeker een arrest heeft bekomen bij uw Raad, is alle hoop op het bekomen van een vergunning voor verzoeker verloren en gaat mogelijk ook het belang van de verzoeker bij onderhavige vordering verloren. Hierdoor zou de uitbreiding van het bedrijf en ook de leefbaarheid van het bedrijf van verzoeker definitief de kop worden ingedrukt. Minstens worden de toekomstige ontwikkelingsmogelijkheden van de verzoeker volledig geblokkeerd indien er omtrent de thans bestreden beslissing niet spoedig, en alleszins vooraleer de gemeente de haar gewenste wijziging van bestemming kan realiseren. Verzoeker beschikt op zijn huidige bedrijfslocatie niet over bijkomende ontwikkelingsmogelijkheden. De actuele bedrijfslocatie van verzoeker is volgebouwd, en gelegen in een residentiële omgeving. Een en ander blijkt uit onderstaande luchtfoto. Ook beschikt verzoeker niet over andere sites waar uitbreidingsmogelijkheden zouden bestaan.

(afbeelding)

Enkel een schorsing van de thans bestreden beslissing kan voorkomen dat de gemeente de afloop van huidig geding zou beïnvloeden door de actualisatie van het GRS en door een navolgende aanpassing van het GeW RUP. De vordering van verzoeker is om voormelde redenen wel degelijk hoogdringend. In een schorsingsarrest wordt er immers reeds een

prima facie beoordeling gemaakt m.b.t. de wettigheid van de tussengekomen weigering. Het arrest van uw Raad heeft gezag van gewijsde t.o.v. de verweerder, en kan ook worden aangewend in het kader van een bezwaar of eventuele vordering tegen een herbestemming van het gebied door de gemeente. Zolang er evenwel geen uitspraak is van uw Raad is de bestreden beslissing bekleed met een vermoeden van wettigheid (*Privilège du préalable*), en kan deze beslissing gezien worden al een argument pro herbestemming/bouwwijzmaken van het betreffende gebied waarin de verzoekende partij de herlocalisatie van haar bedrijf wil realiseren. Bij uitblijven van een schorsing van de thans bestreden beslissing ondervindt de verzoekende partij – gelet op het vermoeden van wettigheid waarmee de betreffende beslissing bekleed is – zodoende wel degelijk nadelen van de bestreden beslissing. Deze nadelen gaan verder dan het loutere feit dat de verzoekster niet kan overgaan tot het oprichten van haar bedrijfsgebouw en tot het exploiteren van haar bedrijf. Zolang de onwettigheid van de thans afgeleverde weigering niet is vastgesteld geniet de betreffende beslissing een vermoeden van wettigheid, en zal zij in de ruimere discussies met de verwerende partij en de gemeente worden aangegrepen als een argument pro herbestemming van het gebied in kwestie waarin het bedrijf van verzoekster gelegen is. De verzoekster is om die reden van oordeel dat de vordering hoogdringend is, zodat er redenen voor handen zijn om de bestreden beslissing in haar tenuitvoerlegging te schorsen.

...

2.

De Raad stelt noodzakelijk vast dat de verzoekende partij de vaststellingen van de Raad, die heeft aangegeven dat de schorsing van voorliggende bestreden beslissing geen aanleiding kan geven tot een nieuwe, mogelijk, andersluidende, beslissing in hoofde van de verwerende partij, en dat de verzoekende partij de verwerende partij ook op geen enkele andere manier aan de hand van een schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van voorliggende bestreden beslissing kan dwingen tot het nemen van een andersluidende nieuwe beslissing, in principe niet betwist.

De verzoekende partij geeft in haar verantwoordingsnota meerdere redenen waarom zij de bestreden beslissing geschorst wil zien, maar zij verliest hierbij uit het oog dat de mogelijke nadelen die zij opsomt en die bestaan in de mogelijke wijzing van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en de opname van voorliggend perceel binnen een zone *non aedificandi* niet rechtstreeks kunnen worden gelinkt aan de bestreden beslissing en er zodoende geen causaal verband bestaat tussen de door de verzoekende partij opgeworpen gevreesde hinder en nadelen en de mogelijke schorsing van voorliggende bestreden beslissing, hoewel dit noodzakelijk is om tot de gevraagde schorsing te kunnen overgaan

Naar het oordeel van de Raad geeft de verzoekende partij geen afdoende redenen op grond waarvan dient te worden aangenomen dat de vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op kennelijk ontvankelijke wijze werd ingeleid. Het beroep moet derhalve noodzakelijk en uitsluitend als een vordering tot vernietiging beschouwd worden.

3.

Gelet op artikel 59/1, §3 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. De vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 6 november 2018 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER